

jurasses Titiae eam ducere; nam eo casu potes, ea relicta, ingredi religionem; quia juramentum sortitur naturam actus, cui apponitur; promissioni autem matrimonii hæc tacita conditio inest: nisi ingrediar religionem. » Apud D. de Ligorio de juram., n. 177. V. insuper Lucium nostrum, art. 3, v. *Juramentum*, num. 33 et 34.

Regul. XVI. — Cum res jurata manifeste repugnat justitiæ, dispensatione, seu absolute a juramento non est opus; idem dicas si juramentum sit majoris boni impeditivum.

Hæc est D. Thomæ doctrina in sequentia verba: « Quandoque illud, quod cadit sub juramento promissorio, est manifeste repugnans justitiæ, sicut cum aliquis jurat se facturum homicidium; vel quia est majoris boni impeditivum, sicut cum aliquis jurat, se non intraturum religionem, et tale juramentum dispensatione non indiget: sed in primo casu tenetur aliquis tale juramentum non servare, in secundo vero casu licitum est servare, et non servare. » 2-2, q. 89, art. 9, ad 3, vide dicta supra, n. 62.

Regul. XVII. — Cum aliquid sub juramento promittitur, de quo dubium est utrum sit licitum vel illicitum, proficuum vel nocivum, aut simpliciter, aut in aliquo casu; in hoc potest quilibet episcopus dispensare. » D. Thom. ibidem.

Regul. XVIII. — Cum id quod juramento promissum est, honestum est et utile, dispensatio vel commutatio justa de causa peti potest, quam solus pontifex concedere potest in juramentis ex Ecclesiæ disciplina, sedi apostolicæ reservatis (113): episcopi etiam in reliquis.

Audiamus eundem D. Thomam. « Quandoque vero sub juramento promittitur aliquid quod est manifeste licitum et utile, et in tali juramento non videtur habere locum dispensatio vel commutatio, nisi aliquid melius occurrat ad communem utilitatem faciendum, quod maxime videtur pertinere ad potestatem papæ, qui habet curam universalis Ecclesiæ, vel etiam absoluta relaxatio, quod etiam ad papam pertinet in omnibus generaliter quæ ad dispensationem rerum ecclesiasticarum pertinent, super quas habet plenitudinem potestatis. » *l. cit.*

Hæc omnia, quæ distinctis regulis tradidimus, sequentibus effatibus quantum ad juramentum promissorium attinet, perstringuntur, nempe *si potero, si res non mutetur notabiliter, si acceptes, nisi remittas; si is cui voluntas, vel materia subest, non contradicat, aut aliter disponat, salvo jure superioris; si alter stet promissis, suam obligationem impleat.*

(82. *Affertur formula juramenti, quod ab episcopis electis, ante consecrationem summo Pontifici præstatur, tenoris sequentis:*

(113) Ut de castitate servanda, de religionis ingressu, de peregrinatione Hierosolymitana, de accessu ad limina apostolorum. Item in juramentis super statutis Ecclesiarum, vel quæ a regibus, principibus viris et episcopis fiunt, vel de rebus maxime

Ego N., electus Ecclesiæ N., ab hac hora in antea fidelis et obediens ero beato Petro apostolo, sanctæque Romanæ Ecclesiæ, et domino nostro, domino N. papæ N. suisque successoribus canonice intrantibus. Non ero in consilio, aut consensu, vel facto, ut vitam perdant aut membrum; seu capiantur mala captione, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur; vel injuriæ aliquæ inferantur, quovis quæsito colore. Consilium vero, quod mihi credituri sunt, per se, aut nuntios suos, seu litteras, ad eorum damnum, me sciente, nemini pandam; papatum Romanum et regalia sancti Petri adjutor eis ero ad retinendum et defendendum, salvo meo ordine, contra omnem hominem. Legatum apostolicæ sedis in eundo et redeundo honorifice tractabo, et in suis necessitatibus adjuvabo. Jura, honores, privilegia, et auctoritatem sanctæ Romanæ Ecclesiæ, domini nostri papæ, et successorum prædictorum, conservare, defendere, augere, et promoveri curabo. Neque ero in consilio, vel facto, seu tractatu, in quibus contra ipsum dominum nostrum, vel eandem Romanam Ecclesiam aliqua sinistra, vel præjudicialia personarum, juris, honoris, status, et potestatis eorum machinentur. Et, si talia a quibuscunque tractari vel procurari novero, impediam hoc pro posse, et, quancitius potero, significabo eidem domino nostro, vel alteri, per quem possit ad ipsius notitiam pervenire. Regulas sanctorum Patrum, decreta, ordinationes seu dispositiones, reservationes, provisiones, et mandata apostolica, totis viribus observabo, et faciam ab aliis observari. Hæreticos, schismaticos et rebelles eidem domino nostro, vel successoribus prædictis pro posse persequar et impugnabo. Vocatus ad synodum, veniam, nisi præditus fuero canonica prædicatione. Apostolorum limina singulis trienniis personaliter per me ipsum visitabo, et domino nostro, ac successoribus præfatis rationem reddam de toto meo pastoralis officio, ac de rebus omnibus ad meæ Ecclesiæ statum, ad cleri et populi disciplinam, animarum denique, quæ meæ fidei traditæ sunt, salutem quovis modo pertinentibus, et vicissim mandata apostolica humiliter recipiam, et quam diligentissime exsequar. Quod si legitimo impedimento detentus fuero, præfata omnia adimplebo per certum nuntium ad hoc speciale mandatum habentem, de gremio mei capituli, aut alium in dignitate ecclesiastica constitutum, seu alias personatum habentem; aut, iis mihi deficientibus, per diocesanum sacerdotem; et clero deficiente omnino, per aliquem alium presbyterum sæcularem vel regularem, spectatæ probitatis et religionis, de supradictis omnibus plene instructum. De hujusmodi autem impedimento docebo per legitimas pro-

arduis sunt emissa, dispensationem a summo duntaxat pontifice postulari mos est. In cæteris dispensare possunt episcopi in suis respective diocesis: Romanus vero pontifex in toto orbe Christiano.

bationes ad sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinalem proponentem in congregatione sacri concilii, per supradictum nuntium transmittendas.

Possessiones vero ad mensam meam pertinentes non vendam, nec donabo, neque impignorabo, nec de novo infeudabo, vel aliquo modo alienabo, etiam cum consensu capituli Ecclesiæ meæ, inconsulto Romano pontifice. Et si ad aliquam alienationem devenero, pœnas in quadam super hoc edita constitutione contentas eo ipso incurrere volo.

Sic me Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia.

(83. Quoad hujusmodi fidelitatis sacramentum, præstat quædam historice persequi.

(84. Et quidem antiqua juramenti formula sæculo octavo occurrit, cum Bonifacius Germaniæ apostolus, dum ordinabatur, hocce Gregorio II pontifici præstitit jusjurandum, nempe:

« Promitto ego Bonifacius, Dei gratia episcopus, tibi B. Petre apostolorum princeps, vicarieque tuo B. Gregorio papæ, et successoribus ejus, per Patrem, Filium et Spiritum sanctum, Trinitatem inseparabilem, et hoc sacratissimum corpus tuum, me omnem fidem et puritatem sanctæ fidei catholice exhibere, et in unitate ejusdem fidei Dei operante persistere, in quo omnis Christianorum salus esse sine dubio comprobatur; nullo modo me contra unitatem communis et universalis Ecclesiæ suadente quopiam consentire; sed ut dixi, fidem et puritatem tibi, et prædicto vicario, atque successoribus ejus per omnia exhibere. Sed et si cognovero antistites contra instituta sanctorum Patrum conversari, cum iis nullam habere communionem, aut conjunctionem; sed magis si prohibere valueri, prohibebo; sin minus, fideliter statim domino meo apostolico renuntiabo. Quod si, quod absit, contra hujus promissionis meæ seriem aliquid facere quolibet modo, seu ingenio, vel occasione tentaveri, reus inveniar in æterno judicio, et ultionem Ananiæ et Saphiræ incurram, qui vobis etiam de rebus propriis fraudem facere præsumperunt. Hunc etiam indiculum sacramenti ego Bonifacius exiguus episcopus manu propria scripsi, atque ponens supra sacratissimum corpus sancti Petri, ita ut præsumptum est, Deo teste et iudice, feci sacramentum, quod et conservare promitto. » — Apud Surium in vita S. Bonifacii, tom. V; nec non apud Baronium, tom. IX, annal. ann. 723, et penes Binium, tom. III, p. 1, Concil.

(85. Altera formula fidelitatis et obedientiæ sacramentum exhibens exstat in actis sexti concilii Romani, sub Gregorio VII, an. 1079, ut apud Binium tom. III, Concil. p. 11, occasione nempe schismatis, quod in ipsum summum pontificem imperator Henricus IV excitaverat, secundum quam formulam episcopi a schismate recedentes jurare opus erat, sicque Aquileiensis archi-

episcopus suum edidit juramentum, estque tenoris sequentis:

« Ab hac hora, et in antea fidelis ero B. Petro, et papæ Gregorio suisque successoribus qui per meliores cardinales intraverint. Non ero in consilio neque in facto ut vitam, aut membra, aut papatum perdant, aut capti sint mala captione. Ad synodum, ad quam me vocabunt, vel per se, vel per suos nuntios, vel per suas litteras, veniam et canonice obediam; aut si non potero, legatos meos mittam. Papatum Romanum et regalia S. Petri adjutor ero ad retinendum et defendendum salvo meo ordine. Consilium vero quod mihi crediderint per se, aut per nuntios suos sive per litteras, nulli pandam, me sciente, ad eorum damnum. Legatum Romanum eundo et redeundo honorifice tractabo, et in necessitatibus suis adjuvabo, cum invitatus fuero. Hæc omnia observabo, in quantum sua certa licentia remanserit. » Apud Gonzales, ad tit. 28, ex de jurejur., cap. 4, n. 1.

Ab hac formula secundum substantiam differre non videtur, illa quæ prostat in actis concilii Venetici, tempore Alexandri III, habiti apud Binium tom. III, Concil. p. 11, secundum quam reversi a schismate Octaviani antipapæ, fidelitatem obedientiamque eidem Alexandro promiserunt; cujus hæc sunt verba:

« Ego N., anathematizo et recuso omnem hæresim extollentem se adversus sanctam Romanam Ecclesiam, præcipue vero schisma Octaviani et Joannis, etc., et promitto fidelitatem S. R. E. et domino meo Alexandro, et successoribus ejus intrantibus, ipsique serviam absque omni malo ingenio, contra omnem hominem, secundum ordinem meum. Consilia ejus, quæ mihi scripto certo mandaverit, vel ipse commiserit, nulli hominum pandam, neque etiam pro periculo corporis atque membrorum. Legatum Romanæ Ecclesiæ honorabo, et ducam, et reducam, et juvabo expensis. Sic me Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia. » — Apud Gonzales, l. c., n. 2.

(86. Exstat et alia quoque formula in Gestis Innocentii III, pag. 64 et 102, ubi proponitur forma sacramenti exigendi tam a patriarchis et primatibus, quam a metropolitanis in pallii concessione.

(87. Formula vero generalis et notissima illa est, quæ continetur in l. 11, ex. tit. 24, 4, de jurejur. quam hic transcribere placet:

GREGORIUS PETRO Subdiacono.

« Ego episcopus N. ab hac hora in antea fidelis ero sancto Petro, sanctæque apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, dominoque meo papæ N. ejusque successoribus canonice intrantibus. Non ero in consilio, nec in facto, ut vitam perdat aut membrum, vel capiat mala captione. Consilium, quod mihi per se, aut per litteras, aut per nuntium manifestabit, in ejus damnum nulli pandam. Papatum Romanæ Ecclesiæ, et regulas sanctorum Patrum adjutor ero ad defendendum et retinendum, salvo meo ordine, contra omnes homines. Vocatus ad synodum ve-

niam, nisi præpeditus tuero canonica præpeditio. Legatum apostolicæ sedis, quem certum legatum esse cogovero, in eundo et redeundo honorifice tractabo, et in suis necessitatibus adjuvabo. Apostolorum limina singulis annis, aut per me, aut per certum tantum meum visitabo, nisi eorum absolvar licentia. Sic me adjuvet Deus, et hæc sancta Evangelia. »

Nota quod Petrus subdiaconus, cui allata formula missa dicitur, fuit defensor Siciliae tempore Gregorii Magni. Hinc fortasse argui posset prælaudatum summum pontificem formulæ hujusmodi esse auctorem. At licet plures Gregorii Magni epistolæ exstant ad dictum Petrum subdiaconum, nulla tamen ex illis patet epistolæ ejusmodi sacramenti formulam exhibet. Franciscus Hallierius tribuit relatam formulam Gregorio II; alii legunt Gregorius III. Rectius præstat eum Cujacio, in h. text., integram formulam Gregorio VII tribuere, qui, ut supra diximus, simile fidelitatis et obedientiæ jusjurandum ab Aquileiensi archiepiscopo exegit, uno tantum capite de invisendis apostolorum liminibus carens.

(88. Hujusmodi formula est illa eadem a Clemente VIII reformata, et extensa, ac in Pontificali Romano inserta, quam nos attulimus.

(89. Nisi quod in Pontificali Romano, loco *Regulas sanctorum Patrum*, uti in allato

JURISDICTIO.

SUMMARIUM.

1. Jurisdictio unde dicta, et quid sit, ad n. 2. — 3. Jurisdictionis quotuplex divisio, et quæ, ad n. 10. — 11. Jurisdictio ordinaria quot modis acquiratur, et qui eam habeant privilegio, lege, vel consuetudine, ad n. 18. — 19. Jurisdictio ordinaria in quo differat a delegata, ad n. 21. — 22. An episcopi jurisdictionem immediate a Christo pariter habeant ac apostoli habuerunt, ad n. 25. — 24. Quæ sit varia sacerdotum sive sæcularium, sive regularium jurisdictionis quoad confessionem, ad n. 37. — 38. An jurisdictionis gravi metu, vi, sive fraude obtenta, seu extorta, ipso jure sit nulla, ad n. 39. — 40. Quinam actus jurisdictionis regulariter diebus ferialibus sint invalidi, ad n. 41. — 42. Alia ad rem, ad n. 52. — 53. Subnectuntur additiones ex aliena manu, ad n. 69.

(1. Jurisdictio dicta est a jure dicendo secundum æquitatem jurisque regulas, tanquam præcipuo publicæ potestatis officio, ut colligitur ex l. 1, ff. de jurisdiction. omn. judicium, et ex l. 1, § *Damnatus*, ff. de suspectis tutoribus. (2. Hinc jurisdictio definitur, quod sit « Facultas alicujus habentis publicam auctoritatem et eminentiam super alios ad eorum regimen et gubernationem; Est in re communis. »

(3. Jurisdictio dividitur primo in ecclesiasticam et civilem. Jurisdictio ecclesiastica est illa, quæ circa causas ad Dei cultum, spiritualesque animarum salutem pertinentes versatur. Et hæc exercetur, nedum in foro externo, sed etiam in foro interno, seu conscientiæ et sacramentali. Jurisdictio civilis seu politica est illa quæ circa causas sæculares et profanas versatur, et temporalem reipublicæ gubernationem respicit. Et hæc exercetur solummodo in foro externo.

(4. Jurisdictio dividitur secundo in voluntariam et contentiosam. Jurisdictio volun-

textu jur., Decretal. dicitur *Regalia sancti Petri*.

(90. Ita quoque, ut in Pontificali Romano, legitur in actis concilii Romani, sub Gregorio VII, ut supra vidimus. Et sane dici posse videtur hanc esse genuinam lectionem, magisque propriam, nempe *Regalia Sancti Petri*; opinaturque non immerito Ant. Augustinus, in cap. 20 de elect. 1, Collect., erratum fuisse ex litterarum compendio. Nimirum *Regalia Sancti Petri*, fortasse per notas R. S. P. scripta erant, pro quibus compilatores expresserunt *Regulas sanctorum Patrum*. « Forsan, sic quoque Gonzales, quia notis scriptum erat hoc juramentum ita, R. S. P. id est *Regalia sancti Petri*, compilatores legerunt *Regulas sanctorum Patrum*, ut crucem figerent repetentibus in presenti in expositione horum verborum, » ad tit. 24, ex. de jurejur., cap. 4, n. 1. Verum tamen est in eodem Pontificali Romano, in formula, de qua supra, etiam *Regulas sanctorum Patrum* paulo infra adjici.

Ex his porro omnibus, quæ dicta ac commemorata sunt, evidentissime liquet quam falso Molineus contendat juramentum, de quo sermo est, non nisi a temporibus Gregorii IX, qui pontificiæ potestatis munia an. 1227 auspiciatus fuit, esse repetendum, ab eoque primam duxisse originem.

Atque hæc de juramento exposuisse sufficiat.

runt, ad n. 25. — 24. Quæ sit varia sacerdotum sive sæcularium, sive regularium jurisdictionis quoad confessionem, ad n. 37. — 38. An jurisdictionis gravi metu, vi, sive fraude obtenta, seu extorta, ipso jure sit nulla, ad n. 39. — 40. Quinam actus jurisdictionis regulariter diebus ferialibus sint invalidi, ad n. 41. — 42. Alia ad rem, ad n. 52. — 53. Subnectuntur additiones ex aliena manu, ad n. 69.

taria est illa quæ exercetur solum in volentes, et ad hanc in civilibus spectat manumissio, et adoptio juxta l. ii, ff. de officio proconsulis. In ecclesiasticis autem ad hanc spectant, ordinatio, consecratio, benedictio, absolutio, dispensatio, beneficiorum collatio, et hujusmodi, ut notant doctores in cap. *Decernimus* 2, de judiciis, et apud Barbos. de offic. et potest. episcop., part. iii, alleg. 126, n. 4. Jurisdictio contentiosa est illa quæ exercetur in invitos, v. gr., in jus vocando, puniendo et alia hujusmodi exercendo, quæ expediri non possunt, nisi iudice pro tribunali sedente, seu quando inter duos pluresque contenditur; arg. l. *Inter stipulantem*, § 2, ff. de verb. oblig., ibi: *Judicium autem etiam in invitum redditur*, et amplius declarat Glossa in cit. l. ii, ff. de officio proconsulis, verb. *Contentiosam*.

(5. Jurisdictio voluntaria differat a contentiosa, nedum ex dictis, qui voluntaria solum in volentes exercetur, unde etiam nomen accepit, et contentiosa etiam in invitos exerceri potest in judicio, unde a conten-

tione partium inibi contententium nomen desumpsit. Sed etiam differat, quia voluntaria jurisdictionis extra proprium territorium valide, et plerumque etiam licite exercetur, dispensando, v. gr., cum subditis in eorum volis et juramentis, absolvendo a censuris et peccatis, assistendo eorum mairimoniis, legitimando, adoptando, delegando et hujusmodi. Cum enim ad voluntariæ jurisdictionis exercitium non requiratur strepitus, seu processus judicialis, nec opus sit iudicem pro tribunali sedere, ideo nulla inferitur injuria iudici, in cujus territorio, seu diocesi tales privatim actus exercentur, ut docent communiter doctores in cit. l. ii, ff. De officio proconsulis, et in cap. *Novit* 7, De officio legati. Jurisdictio autem contentiosa, utpote quæ causas, tum civiles, tum criminales definire debet cum strepitu, seu processu judiciali pro tribunali sedendo, exerceri non potest extra proprium territorium sine expresso vel tacito consensu iudicis illius loci, ipsarumque partium contententium: Cum, ut expresse dicitur in cap. *Ut animarum periculis* 2, de constitutionibus in 6. *Cum extra territorium jus dicenti non pareatur impune*, et ita ibi doctores communiter.

(6. Jurisdictio dividitur tertio in ordinariam et delegatam. Ordinaria est illa quæ cuipiam jure proprio, seu ratione officii, aut dignitatis suæ ex lege, canone, vel consuetudine competit. Delegata est illa, quam quis non habet jure proprio, sed solum ex commissione alterius, cujus vice fungitur. Sic colligitur ex l. *More majorum*, et l. *Et quia*, ff. de jurisdic. omn. judic., ubi is censetur habere jurisdictionem ordinariam, ac delegare posse, qui eam suo jure, non alieno beneficio habet.

(7. Jurisdictio dividitur quarto in imperium et simplicem jurisdictionem. Imperium est jurisdictionis quæ nobili iudicis officio exercetur; officium autem nobile iudicis est illud, quod non deservit, nec alligatur alicui actioni, sed iudex motu proprio, sive ex officio ex se, et non adductus a partibus, procedere potest ad crimina puniendia, beneficia, privilegia conferenda, et hujusmodi, juxta cap. *Qualiter et quando* 24, de accusationibus. Simplex jurisdictionis est quæ exercetur iudicis officio mercenario; officium autem mercenarium iudicis est illud quod deservit, et alligatur actioni intentæ per partem; iudex enim habens simplicem jurisdictionem non potest motu proprio, sive ex officio ex se procedere ad causas et lites civiles, sed solum ad instantiam actoris. Unde talis iudex, si partes instent, debet procedere et sententiam ferre, nec potest ipas partes ad compositionem compellere; et si partes desistant, debet et ipse a tela iudiciaria desistere; sic ex Bartolo in l. i, et l. *Imperium* 3, de jur. omnium judicium, Abbate in cap. *Quod sedem* 10, De officio iudicis, ordinarii num. 5; Durand. in spec., tit. *de jurisd. omnium jud.*, n. 10; Molina tr. 5, de justitia, n. 1, 2 et seq.; Layman

Theol. moral. 1, tr. 4, c. 5, n. 7; Pirhing lib. i Decretal., tit. 31, n. 3.

(8. Imperium dividitur in *merum* et *mistum*. Merum imperium est jurisdictionis, quæ exercetur iudicis officio nobili publicam utilitatem respiciente; cujus actus sunt leges condere, malefactores punire, et hujusmodi. Mistum imperium est jurisdictionis, quæ nobilioris officio privatam utilitatem respiciente, exercetur; et ejus actus sunt: tutores dare, mittere in possessionem, restituere in integrum, et hujusmodi. Imperium merum appellatur alio nomine Jurisdictionis alta, seu summa. Imperium mistum alio nomine dicitur jurisdictionis bassa, seu inferior, quæ competit cuilibet magistratui, licet non semper quoad omnes actus. Sic ex citatis doctoribus.

(9. Imperium merum, juxta jus civile tribus veluti gradibus distinguitur. Primus, seu supremus continet pœnas mortis naturalis, ut combustionis, rotæ, decapitationis, et hujusmodi. Secundus complectitur pœnam mortis civilis et deportationis in insulam, relegationis, seu banni regii vel imperialis. Tertius respicit pœnas non capitales, tum corporis afflictivas, tum famosas, ut atputationis manuum, fustigationis, sistentiæ ad numellas, et hujusmodi. Engel tit. De officio iudicis, num. 1; Christophorus Chlingensperger, lib. i Collegii Instit.; Justinian., tit. 20, q. 6; Reiffenstuel, lib. i, decret., tit. n. 29, 22, et alii.

(10. Imperium merum datur etiam de jure canonico. Ita Glossa magna, et Abbas in cap. *Quod sedem* 10, de Officio ordinarii, num. 5; Engel eod. tit., num. 12; Reiffenst. loc. cit., num. 25 et 26; Pirhing loc. citat., n. 3, et alii passim. Hinc de jure canonico ad primum gradum imperii meri spectat gladius spiritualis, scilicet potestas excommunicandi, quæ pœnis capitalibus comparatur, textu expresso in cap. *Per venerabilem* 14, *Qui filii sint legitimi* § *Sunt autem*. Item potestas degradandi et tradendi curiæ sæculari, juxta Glossam in cap. *Quod sedem* 10, verb. *Committitur* ante finem De officio ordinarii, quod equiparatur ultimo supplicio, ut recte notat Innocentius in c. *Qualiter et quando* 24, De accusationibus, et alii passim. Ad secundum gradum spectat potestas relegandi, subjiciendi torturæ, perpetuis carceribus mancipandi, verberandi flagellis citra mortem, vel mutilationem, et hujusmodi. Ad tertium gradum spectat potestas leniter coercendi in corpore, carcerandi ad tempus, imponendi multam pecuniariam, et hujusmodi. Sic ex citatis doctoribus.

(11. Jurisdictio ordinaria tribus modis acquiri potest, scilicet: vel ex privilegio supremi principis concessio dignitati, seu personæ, vel a lege, seu canone; vel ex consuetudine legitime præcripta, cap. *Duo simul* 9, De officio ordinarii; Imola, ibid., num. 1. Durand., in spec. tit. De Officio vicarii § 2, num. 1. Pirhing loc. cit., num. 5, et alii passim. (12. Et quidem ex privilegio supremi principis ecclesiastici, scilicet a summo pontifice constituuntur iudices ordinarii, le-